

Bilag III.

Nyborg Straffeanstalt.

Forsorgsmedarbejderen.

Beretning fra Forsorgsmedarbejderen ved Nyborg Straffeanstalt i
Tidsrummet fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.

Forsorgsmedarbejderen ansattes den 1. April 1918.

De første to Maaneder blev det hans Opgave at sætte sig ind i Forretningsgangen dels paa Straffeanstaltens Kontor, dels paa Fængselshjælpens og Fængselselskabets Kontorer. Det var ogsaa en Forudsætning, at der skulde aflægges Besøg paa nogle af vore Opdragelsesanstalter og Skolehjem. Dette sidste lagde „spansk Syge-Epidemien“ Hindringer i Vejen for, dog har der siden været Lejlighed til at besøge „Prøven“ to Gange og „Flakkebjerg“ een Gang.

Fra Juni 1918 begyndte saa Virksomheden. Den første Tid maatte nødvendigvis blive af orienterende Art, d. v. s., der maatte lægges et Arbejdsgrundlag, hvorpaa Forsorgsvirksomhed af den Slags, her er Tale om, kunde bygges op.

Ved første Øjekast kunde det se ud, som der maatte frembyde sig særlig store Vanskeligheder, da Virksomheden var ny og tilsyneladende skulde begynde paa bar Bund. I Virkeligheden var det ikke helt saadan, da der hele Tiden har eksisteret en Forsorgsvirksomhed gennem Inspektionen, Fængselspræsten og Overlæreren. De forskellige filantropiske Selskaber har gennem de nævnte Faktorer kunnet komme i Forbindelse med Fangerne. Forsorgsmedarbejderens Opgave blev altsaa at bygge paa det gamle Grundlag og udvide Arbejdet ved saa vidt muligt at sætte sig ind i de enkelte Fangers Forhold — og saa endelig det helt nye ved Virksomheden: Rejserne og den Brevveksling, Virksomheden maatte afføde.

Hvad den første Del af Opgaven angaar, „at bygge videre paa det gamle“, var den let at løse, takket være Inspektionens Hjælp. Det siger sig selv, at Inspektøren maa være indforstået med alt, hvad Forsorgsmedarbejderen foretager sig som Led mellem Fangerne og andre, det være: offentlige Institutioner, Fangernes paarørende eller Principaler. I det hele taget har alt Personalet ved Straffeanstalten stillet sig umaadelig velvilligt og forstaaende overfor Virksomheden.

Forsorgsmedarbejderens Virksomhed bestaar i at sætte sig ind i Fangernes Forhold, baade i og udenfor Fængselet, for derved bedre at kunne raade og støtte dem, naar de løslades og for Resten ogsaa saa vidt muligt holde Forbindelse vedlige med dem efter Løsladelsen. Dette søges opnaaet ved Samtaler med Fangerne, ved Brevveksling med deres paarørende og andre, som kan have Interesse — desuden, hvor Forholdene kræver det, ved Rejser til paagældende.

Der bør sondres mellem de Fanger, der bør og kan hjælpes, og mellem dem, der kan klare sig selv. Denne Sondring bliver altid vanskelig at foretage, og tidt bliver der gjort en Del unødigt Arbejde, f. Eks. viser det sig, at en Fange har opgivet, at han mangler Tøj — i Virkeligheden har han tilstrækkeligt —, i andre Tilfælde træffer man paa nogle, der tager det hele overlegent eller ligegyldigt — Følgen heraf er, at der bliver skrevet en Del Breve og maaske ogsaa foretaget en Rejse omsonst, dog den Slags kommer man vel neppe udenom.

Saa er der at skaffe Plads og Tøj til Fangerne ved Løsladelsen (det bliver ca. 10 pCt. af de løsladte Fanger). Der staar altid Fængselshjælpen og Fængselselskabet rede med Raad og Daad, saa vidt deres Evner rækker. Under de sidste Krigsaar har det jo været særlig vanskeligt, dels har der været Arbejdsløshed i stor Udstrækning, dels har alt, hvad der hedder Beklædning, været meget dyrt. Frelsens Hær har paa alle Omraader, hvor den kunde, traadt hjælpende til. Desuden har Forsorgsmedarbejderen skaffet Pladser direkte, hvor særlige Forhold har gjort sig gældende, f. Eks. en Fange mener at kunne komme i en af sine gamle Pladser — Forsorgsmedarbejderen skriver da til Principalen,